

Den se sešel se dnem a „HiS session“ byla zde. V pátek jsme vyrazili z Brna směr Lužice u Hodonína, kde nás čekal pohodový víkend. Na pátek večer bylo naplánované študování pravidel a první cvičná kola. Na sobotu a neděli samotná hra, proložená kriketem, ping pongem, případně lehčími deskovkami. Jelikož nám nakonec odpadl jeden člověk a náhradníci už měli svůj program, museli jsme zaimprovizovat. Nakonec se povedlo přesvědčit kamarádka Papeže, která do té doby hrála jen Člověče a Dostihy – tímto jí velký dík za ochotu a hlavně odvahu. Naštěstí pro nás netušila, do čeho jde.

Vysvětlení pravidel proběhlo v pohodě. Opět jedno dvojité poděkování, tentokrát pánům překladatelům za poskytnutí první verze překladu, která nám (nejen) tuto část velmi usnadnila a Yurimu za trpělivost při vysvětlování. Testovací kola nás však tak pohltila, že najednou bylo venku světlo a sobota. Naskákali jsme tedy do ledového bazénu (dle EXIF 6:34) a po osvěžení hráli ještě dvě hodiny. Nakonec jsme hru uzavřeli, vše sbalili a šli spát.

Vstalo se tak nějak různě, někteří řešili osobní věci jako rande a podobně. Zbytek hrál na sluníčku na zahradě kriket a Dixit. Nakonec jsme se sešli a konečně začali ostrou hru. Hrál se do pozdní noci, ale při předchozí testovací hře jsme to přehnali a tak jsme vytuhli už dvě hodiny po půlnoci. Neděle už byla pouze v duchu HiS. Dali jsme si limit do 21.00, který se nám povedl splnit jen díky tomu, že Habsburk vyhrál na konci sedmého kola. V pauzách na diplomacii jsme opět stihli partičku kriketu. Poté úklid domu a hurá spokojení a vyhraní zpět do Brna. A teď konečně na popis hlavní partie.

(celý článek psán Papežem\organizátorem akce, může se tedy občas zdát lehce zaujatý)

Na počátku všeho zrádný Luther přibíjí roku 1517 svých kacířských 95 tezí na vrata kostela. Papež nedbá ochranné ruky saského kurfiřta a okamžitě jej exkomunikuje. Na odpustcích přece není nic špatného. Navíc do kapsy Lev X. dává jen 50% a zbytek jde pěkně na stavbu chrámu svatého Petra. Pro jistotu ale hned 1519 svolává teologickou debatu, kam vysílá svého nejlepšího diskutéra Ecka. Ten, zřejmě otráven zákeřnými protestanty, uhrává diskuzi spíše směrem k dočasné remíze. Ve stejné době vypočítavý Habsburk propašuje deky plné tyfu do Francie a prodá armádě u Metz. Po zredukování nepřátelských řad nemocí se mu později podaří rozpoutat nepokoje v okolí a tím odříznout zbytky armády od posil. Angličan nelení a rovnou se rozhodne srovnat Skoty do latě. Frantík se však chytí příležitosti a s horaly se spojí. Tím odpoutává pozornost Angličanů od La Manche a brání tak své severní hranice. Rozhodne se těž dobýt přístav Calais s okolním mořem a podporovat povstání Skotů také po moři. Během probíhajících anglicko-skotsko-francouzských válek se Luther pokouší prosazovat svoji scestnou víru po Německu. Papež mu lehce brání, ale mnohem více touží po Florencii, kterou nakonec opravdu získává. Otoman sbírá mohutné vojsko na tažení Evropou a blíží se k Maďarsku.

Vzniká aliance Habsburk – Papež, která vydrží jako jediná až do konce hry. Pro jistotu uzavře H. alianci také s Anglií. Francouz sice odvrátil zrak Anglie od svého severu, bohužel pro něj po něm zatouží Habsburk a vytáhne se svoji armádou. Vzhledem k předchozím událostem Jindřich nadále posiluje loďstvo, Francouz a Skoti zase armády. Války Habsburk vs. Francie a Anglie vs. Skoti vesele pokračují a sílí. Jelikož otoman míří směrem na alianci Habsburka a Papeže, Lev X. vysílá tajné agenty na dálný východ. Pomocí intrik se jim podaří rozpoutat povstání na zásobovacích trasách a Otomanova armáda hladoví a tedy odmítá pokračovat dále do Evropy. Luther nelení a v Německu se vede další mohutná válka, tentokrát na poli víry. Zatím velmi úspěšně pro kacíře. Padá jedno boží město za druhým. Vyhrávat disputace jde těžko, když proti logickým argumentům má církve jen argument „Boží vůle“ apod. Jedinou útěchou je upálení jednoho z protestantských debatérů. Jinak jsou nálady v Římě bídné. Nakonec pravá pohroma pro alianci, kdy se německá protestantská města po říšském sněmu ve Špýru zcela odtrhnou od svého skvělého impéria. Aby toho nebylo málo, začne hříšný Luther překládat bibli do němčiny, tedy zatím alespoň nový zákon. (tady je malý odklon od reality, protože ji přeložil už 1522 a sněm byl až 1529) Papež Lev X. umírá a schopnější Hadrián VI. okamžitě vysílá muže činu do zahraničí a získává (i pomocí Habsburkovy armády) několik měst zpět na jedinou pravou víru. Ve stejné době nakonec Skotsko přece jen podlehl Anglii, avšak mír nebude trvat dlouho. Horší zprávy přichází z východu. Otoman krutou silou potlačil vzpouru a získává po dlouhém obležení Vídeň, což je pro Svatou alianci těžká rána a zároveň výhružka, která bude časem splněna. Dalším hřebíčkem do rakve je objevení pirátů na severu Afriky, kteří si brousí zuby na evropská pobřeží. Dokončení překladu bible a tedy další rozšíření protestantů po Německu se už v těch všech problémech zdá jen jako drobnost.

Další vývoj událostí ovlivnil zejména tajný pakt Luthera se Sulejmanem. Turek svými nájezdy bude zaměstnávat Evropu a protestantismus tak bude nerušeně zamořovat další a další území, jelikož nebudou síly, které by mu zabránily. Dosud pudově chladná Anglie zatouží po mužském potomkovi, kterého mu však současná královna nedá. Pomocí lstí obloudí Papeže a pod záminkou nevěry je Anna zavřena do vězení a povolen rozvod. Tažení Otomanovy armády je velmi úspěšné. Dobývá Benátky a chystá se uchvátit celou Itálii. Luther se radostí zpíjí do němoty. Evropská panovníci jsou zděšeni, neboť jsou další na řadě. Toho využívá Papež a snaží se domluvit obrannou trojdohodu.

Plán aliance Protestanta s Otomanem je stále stejný, tedy definitivně srovnat Itálii se zemí a pomocí bojů v centrální Evropě odvést pozornost od plíživě se roztahujících protestantů. Jakožto pojistku k sobě přibírají Anglii. V reakci Papež s Francií uzavírá mír a vytvořila se trojaliance, zvaná Svatá. Velení veškerého aliančního loďstva je svěřeno Habsburkovi. Dříve zajatý Jindřich byl draze vykoupen a je na cestě zpět do rodné země.

Skotsko-Anglická válka stále pokračuje. S podporou Francie se nyní stav začíná obracet a Skoti ovládají již dvě třetiny ostrova. Plán protestanta vychází a turecká armáda se hrne dále Itálií. Papež zaměstnaný obranou nemá bohužel čas ani prostředky na obranu víry jinde v Evropě. Do toho se v Londýně usazuje Cranmer a tak se záhy v širokém okolí Anglií začíná šířit protestantství. Jindřich pod jejich vlivem z nudy popravuje manželku a bere si dvorní dámu obou předchozích manželek, 26 let starou pannu Jane Seymour, která nakonec opět porodí dceru. Anglický trůn je tak stále bez právoplatného následovníka. Protestant vyvolává povstání různě po Francii, čímž ochromí armády již nachystané u hranic. Dále při obléhání Říma nastalo zděšení. Francie zapoměla vyhlásit Turkům válku a čest velitele jim nedovolí vtrhnout jim do zad. Papež se mlátí do hlavy, že rovnou nezaplátil výpalné a raději neuzavřel mír. Celý zbytek Evropy se tedy obrací na Boha a Habsburka (až na proradnou Anglii - povolení rozvodu byla velká chyba). Habsburk naštěstí nelení a verbuje jednu armádu za druhou. V té době se již vychytralý Karel V. tajně, nikým nepozorován, přesouvá jen s osobní ochranou k Římu. Tam se připojuje k čekající armádě a pomáhá papeži s obranou. S vypětím sil a za cenu velkých ztrát a zajetí samotného Habsburka se podaří odrazit první útoky. Po vyhrané teologické debatě se daří postupně tlačit protestanty k jižnímu pobřeží Anglie. Otoman je kousek od celkového vítězství a připlouvá se svým silným loďstvem k pobřeží Itálie. Tam však již čeká loďstvo trojkoalice. Jakmile Turci uvidí tu noblesní sílu, raději potopí vlastní lodě a naskáčou do vody. Přežije to jediný, známý jako Barbarossa. Zachrání se na trámu. Pomocí pití vlastní moče přežije, než ho vyloví rybáři. Za úplatu jej nakonec odvezou až do jeho rodné říše. Habsburk diplomatickým sňatkem získává Uhry. Poté, co ztratí Sulejman také Alžír a přidá se nějaká ta vzpoura, přichází jeho vojska o veškeré zásobovací trasy. Místní lid odmítl vydat své potraviny. Buď je ukryl, nebo zničil. Až přijde zima, většina Sulejmanovy armády zahyne hladou a zimou. Tomuto vývoji se na oko spolupracující Luther od srdce zasmál a oslavil zisk cenného času na další poprotestování[®]. Smích ho obratem přejde, když je uvalena klatba na Cranmera. Velkým štěstím pro Papeže je janovský admirál Andrea Doria, pomocí kterého se podaří dostat Janov zcela pod Papežův vliv a tak jsou jejich lodě vyslány na obranu Říma. Tím se mu velmi odlehčí, je konečně zase čas na teologii a poslední anglický protestant je utopen v La Manche. Řím i Anglie zachráněna.

Po zachránění Evropy od turecké hrozby se Francouz chytá příležitosti a přidává se k protestantské konspiraci. Sulejman zcela odříznuť jen posiluje vojska a sbírá síly na další výboje. Habsburk je jedno město od celkového vítězství. Rozhodne se to zkusit přes Apeniny na Francii. Po předchozím zlikvidování protestantské hrozby v Anglii se Papež zaměří na Francii. Hrubě se mu nelíbí spolčení s Otomanem a tak exkomunikuje Francise I. a vyrazí s armádou na Miláno. Angličanům se konečně daří zahnat nepokojné Skoty zpět do hor. Zároveň však útočí na Francii ze severu, aby konečně zabránili a pomstili neustálé podporování Skotů. Papež po spojení všech zbytků jeho armád a najmutí žoldnéřů začíná obléhat vytyčený cíl - Miláno. Protestant je zcela pohlčen neustálým bojem s Habsburkem na německých hranicích, což mu naštěstí odčerpává veškeré síly. Papež si mne ruce, protože se tím zcela zastavilo šíření zvrácených myšlenek. Miláno nakonec nepadlo ani po dlouhém obléhání, dokonce ani za pomoci speciálních artilerií. Zřejmě vybíráme málo odpustků. Možná by to chtělo někoho zase upálit. Pokračují války, boje, válčení... Habsburk je nakonec napaden ze tří stran.

Anglie i Skoti vybudovali obrovské armády a chystá se mohutně mohutný rozhodující střet. Díky vůli boží se nedaří dosáhnout čistě protestantského Německa, i když Luther dobře střeží hranice. Nepustí a nepustí alianční vojáky, aby pomohli s protireformací. Papež konečně objeví ve svých řadách debatní talenty a s vypětím všech sil upaluje veškeré francouzské protestanty. Otoman zabírá směrem od východu habsburská města a dostává se až do Vídně. Královna Jane umírá na horečku omladnic a tak si Jindřich bere Annu Klevskou, kterou zná jen z obrazu. Nakonec se ukáže, že je neplodná a navíc vypadá jako „vlámská kobyla“. Po suverénně vyhrané debatě se málem podaří vytlačit protestanty i z jejich poslední výspy, německých knížectví. Avšak nečekané obležení Říma zcela mění papežské plány. Papež ztrácí jedno německé město za druhým a po dokončení kompletního překladu bible do němčiny jsou katolíci opět jen sem tam na hranicích. Habsburk zákeřně počkal, až se všichni panovníci a velitelé zcela vyčerpají. Nyní sebere veškeré zbývající síly ze všech jeho území a dobude svá ztracená města zpět. Pomocí Karla Bourbonského se podaří skupině žoldnéřů pod jeho vedením proklouznout za hlídané turecké hranice a získat pro Habsburka poslední město, které jej dělilo od vítězství.

Konec

V popisu je bohužel zcela vynecháno dobývání Nového světa, rozšiřování kolonií a další části hry, kterých se Papež z povahy jeho role vůbec neúčastnil.

Papež - Jankie
Luther - Yuri
Habsburk – Horin
Anglie - Maruška
Francouz – Moty
Sulejman – Pool

Klasický víkendový obrázek

Mohutná anglická armáda vedená samotným králem na severu Francie.

Photocheating

Tady postavíme obranu proti Sulejmanovi, ju?

Plné zaujetí aktuálním politickým vývojem...

Fáze diplomacie.

A ranní osvěžení jako bonus ☺